

Ray en Dave Davies: Going Solo na The Kinks

Dick van Veelen

RAY EN DAVE DAVIES

GOING SOLO NA THE KINKS

Met bijdragen van Gerrit van den Berg,
Ruud Kerstiens, Rob Kopp en Vincent de Waal

NOORDBOEK-VAN GORCUM

© 2024 Dick van Veelen | uitgeverij Noordboek-Van Gorcum

Boekverzorging: Lucien Wink

Coverfoto's: Siem van den Bergh. (Ray Davies, Rochester Castle Concerts, Rochester Kent, 20 juli 2007. Dave Davies, Islington Assembly Hall, Camden Londen, 18 december 2015)

ISBN 9789023259831

NUR 661

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van uitgeverij Noordboek, postbus 234, 8400 AE Gorredijk, Nederland – info@noordboek.nl.

De uitgeverij heeft ernaar gestreefd alle copyrights van de in deze uitgave opgenomen illustraties te achterhalen. Aan hen die desondanks menen alsnog rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht contact op te nemen met uitgeverij Noordboek.

Noordboek-Van Gorcum is onderdeel van
20 leafdesdichten en in liet fan wanhoop bv
www.noordboek.nl

'I think he's a genius. Nobody ever asks me about him. I've always been a fan of Ray Davies ever since way back when. I've always liked him and his brother and that group. [...] Well, whenever you come up with something it's like being a chemist. Whenever you come up with something new you've created something new so I have to admire anyone that can do that. And that song – like I say I don't know what he's doing these days, but he did those songs, 'You Really Got Me' and the one after that, that was new, that was different – it was new and it had never been done before. So I admire that when I hear that and I appreciate that' [...]. Bob Dylan, The Karen Hughes interview in Sydney, Australië, 1 april 1978, gepubliceerd in de *Rock Express* No 4.

'The Kinks were much more quintessentially English. I always think that Ray Davies should be, one day, be Poet Laureate. You know, he invented a new kind of poetry. A new kind of language for pop writing, which I think, influenced me from the very, very beginning. It was very strange that I should be so directly influenced because it was from sideways. We were moving forward together. But I was very influenced by him.'

'I think there isn't a single song that he has written that I don't like.'

'I think that Dave Davies is also very underestimated. When we started I used to feel that. Well, it's obvious that Dave couldn't have done the kind of innovation that I did. Because I was with Jim Marshall building the bloody amplifiers. Somehow, The Kinks adopted some of that as well. They didn't actually use the Marshall-size amps that we used. But they were loud, they were raucous. The guitar sound was similar, there was feedback there.' Pete Townshend, *Time/Eel Pie/Yearhour Ltd*, 1995.

'He's one of the rulemakers and groundbreakers and Dave is one of the great guitar gods of the Sixties.' Pete Townshend, interview Johnny Rogan, 2005.

'Ray Davies is a composer whose range and versatility rivals, or surpasses, that of many classical composers. He also writes his own words with an insight and gift for truth to which many poets aspire. For me, he is a complete musician and composer, not just a pop artist.' Harvey Brough, dirigent Vox Holloway, website *Vox Holloway*, 2018.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	9
Inleiding	11
Hoofdstuk 1: De eerste periode 1993-1996	15
Hoofdstuk 2: De tweede periode 1997-2007	41
Hoofdstuk 3: De derde periode 2008-2018	111
Hoofdstuk 4: De laatste periode 2019-2024	181
Epiloog	189
Horen en zien	195
Ray Davies: 'I'm not like everybody else'	201
De bijdrage van Dave Davies aan The Kinks en zijn stappen op het solopad ..	229
Nog steeds miniaturen aan het maken?	241
Geraadpleegde bronnen	275
Verantwoording songtekstcitataten	279
Met dank aan	281
Tot besluit	283

VOORWOORD

Door Thomas Verbogt

In 2004 wordt Ray Davies in New Orleans neergeschoten. In hetzelfde jaar treft een beroerte broer Dave, in Londen. Zo iets vind ik dan niet toevallig, magisch staaltje van verbinding. Het hoort bij deze broers die niet zonder en ook niet met elkaar kunnen, die levenslang het hart van The Kinks blijven. Toen ze uit elkaar gingen, bleven ze hetzelfde doen als in de band, Ray de verteller, Dave de rocker, Ray de typische Engelsman, Dave de charmante rouwdouwer. Wie de een zag, maakte ook de ander mee, afzonderlijk van elkaar The Kinks.

The Kinks volg ik vanaf mijn twaalfde. Dat is nu dus al zestig jaar. Tijdje geleden zou ik dat onvoorstelbaar vinden, zestig jaar, dat is inmiddels over. Ik vond het meteen al een door en door buitengewone band, vooral in hun verhalen liedjes, de mensen die ze bezongen, de plekken, omstandigheden als een warme zomermiddag. Ja, 'Sunny Afternoon' is voor mij de zomer van 1966, Engeland werd wereldkampioen, van The Beatles verscheen *Revolver*, ik leerde van mijn oma kaarten om geld en The Kinks kwamen met de single die thuis hoort in het lijstje beste aller tijden, met onder meer 'Friday on My Mind' uit hetzelfde jaar, van The Easybeats.

De meeste songs van The Kinks waren een gebeurtenis. Zijn dat nog, want het allergrootste gedeelte van hun oeuvre is onverslijtbaar.

De laatste keer dat ik de band zag was in 1980, in De Vereeniging in Nijmegen. Dave Davies probeerde vanaf het podium een van de vriendinnen met wie ik was, te versieren. Dat deed hij zo sympathiek dat we de gang van zaken alleen maar konden toejuichen. Zijn pogingen omhelsden geen vervolg, ik weet niet meer waarom. Logistieke kwestie, vermoed ik.

Waaróm Ray en Dave ruzie kregen is opgetekend en ik zal het ook gelezen hebben, maar mijn theorie is dat ze samen te goed waren. Kan best onzin zijn, maar soms geloof ik graag onzin. Ze hadden hun eigen ruimte nodig en die namen ze, wat ze uiteraard heel karakteristiek deden, maar aan alles bleef te merken dat ze bij elkaar pas echt thuis waren, in de band die hen groot maakte, ook al ontkennen ze dat op volle kracht.

Tijdje terug moest ik in een radioprogramma antwoord geven op de ontregelende vraag wat ik de mooiste nummers uit de geschiedenis van de popmuziek vond. Dus niet de intense of opwindendste of meest revolutionaire, nee, de mooiste. Hoefde ik niet over na te denken: 'Penny Lane' van The Beatles en 'Village Green' van The Kinks. Beide over heimwee. Niet voor niks natuurlijk.

Thomas Verbogt

INLEIDING

Voor u ligt het derde boek dat ik publiceer over de Engelse band The Kinks. Met de twee hieraan voorafgaande boeken is het een trilogie geworden. Het eerste boek, *The Kinks - Een oer-Engelse band* (2020), vertelt de geschiedenis van de band van de broers Ray en Dave Davies vanaf hun jeugdjaren in de Noord-Londense wijk Muswell Hill tot het moment dat de band in 1996 'officieus' ophoudt te bestaan. Bijzonder is dat deze trilogie wordt afgesloten in het jaar dat drummer Mick Avory zich zestig jaar geleden aansloot bij de drie andere bandleden, waarmee de eerste line-up onder de naam The Kinks een feit werd. Het jaar dat een van de *milestone* singles van de jaren 60, 'You Really Got Me', zestig jaar geleden werd uitgebracht. En last but not least het jaar dat Ray Davies op 21 juni de leeftijd van 80 jaar bereikt.

Links: Dave Davies met mijn eerste boek op Instagram

Rechts: Cover van het boek *The Kinks - Concerten in Nederland*

Het tweede boek, *The Kinks - Concerten in Nederland* (2021), geeft een overzicht van alle concerten die de band in Nederland gaf vanaf de eerste optredens in Beverwijk en Winterswijk op 21 november 1965 tot en met het laatste concert op 1 juli 1993 in de Beurs van Berlage in Amsterdam, en bevat naast recensies ook unieke foto's, documenten en ooggetuigenverslagen aangeleverd door concertgangers. Het 'concertenboek' beleefde een tweede druk en krijgt nu een derde leven als *print on demand*.

In het derde boek, *Ray en Dave Davies: Going Solo*, komen de solocarrières van de beide broers aan bod. Vanaf het jaar 1996 volgt een periode van (voorlopig) 28 jaar waarin albums verschijnen, boeken en musicals worden geschreven, documentaires worden gemaakt en optredens worden verzorgd, en vooral het culturele erfgoed van de band voor toekomstige generaties wordt veiliggesteld met het uitbrengen van uitgebreide box-sets van legendarische albums. Het moet gezegd: de solocarrières van de beide broers bereiken niet de legendarische status die door de jaren heen wordt bereikt met hun band. Maar welk ex-bandlid van welke andere band bereikt die status wel? De albums worden over het algemeen door de critici, fans en muziekliefhebbers goed ontvangen, maar bereiken – behalve binnen het Verenigd Koninkrijk – niet altijd het grote publiek en leveren geen hoge noteringen op de albumlijsten op. Ook de boeken, musicals en liveconcerten krijgen veelal gunstige kritieken. Maar de solocarrières van beiden zijn zeker het terugblikken en vastleggen waard. Vooral Ray, de veelzijdigste van de twee, komt met interessante projecten, die in dit boek de revue passeren. Dit boek begint medio 1993. Een overlap met mijn eerste boek *The Kinks - Een oer-Engelse band* is noodzakelijk om de stappen die vooral Ray onderneemt om los te komen van zijn band inzichtelijk te maken. De band is in 1993 nog steeds actief, er wordt zelfs weer een volwaardige cd (*Phobia*) afgeleverd en er wordt volop getourd in binnen- en buitenland. Maar Ray onderneemt in toenemende mate soloactiviteiten. In januari 1994 laat hij weten plannen te hebben voor een soloalbum. Deze plannen worden echter pas in 1998 omgezet in het daadwerkelijk uitbrengen van een solo-cd.

Ik heb getracht recht te doen aan de creatieve output van beide broers. Onvermijdelijk blijft er echter sprake van een zekere onevenwichtigheid. Ray was het creatieve brein achter The Kinks en is tijdens zijn solocarrière in de breedte eveneens productiever en creatiever dan Dave. Voor enkele onderwerpen die in dit boek regelmatig voorkomen, verwijs ik naar mijn eerste boek *The Kinks - Een oer-Engelse band*. Daarin wordt uitgebreid ingegaan op onderwerpen als de jeugdjaren van Ray en Dave in de Noord-Londense wijk Muswell Hill, het ontstaan van de band en de desastreuze Amerikaanse tournee in 1965. Onderwerpen die in dit derde boek ook worden aangehaald, maar uiteraard minder diepgaand worden beschreven dan in het eerste boek. Evenals de vorige twee boeken is ook dit boek chronologisch van opzet.

Ter verlichting en om deze chronologie met enige regelmaat te doorbreken heb ik persoonlijke verslagen toegevoegd van enkele Kinks-vrienden en van mijzelf over bezoeken aan concerten, musicals, tentoonstellingen en Kinks-

De auteur met Ray Davies, Rochester, 20 juli 2007

gerelateerde locaties in Londen. Zo zijn er bijdragen te lezen van Ruud Kerstiens, die een verslag schreef over zijn ontmoeting met Dave Davies na een concert in Bielefeld (D), en Rob Kopp, die in Engeland een *songwriting course* van Ray Davies volgde. Gerrit van den Berg, bekend in KinKdom – de Kinks-wereld – om zijn miniaturen, geeft in zijn bijdrage een inkijkje in het ontstaan van deze schaalmodellen van Kinks-gerelateerde gebouwen en zijn 'avonturen' voorafgaand aan de vervaardiging ervan. Vincent de Waal schreef onder andere een artikel over Ray Davies, dat mooi aansluit op mijn eerste boek. Zo is het ook een beetje een fanboek en zelfs een vriendenboek geworden. Ten slotte: ook ten aanzien van dit boek heb ik getracht objectief te blijven en mij niet te verliezen in superlatieven of overdrijvingen – een gevaar dat bij een fan altijd op de loer ligt. Of een album fantastisch of geweldig is of misschien zelfs weleens (een beetje) tegenvalt, laat ik liever aan het oordeel van de luisteraar zelf over. Of zoals de Engelse popbiograaf Philip Norman het in *de Volkskrant* van zaterdag 2 december 2023 verwoordt: 'Je moet vergeten dat je een fan bent.'

X

VE QUIFE

X

*Love
Diane
x*

-RAY

HOWLINGS

*love the book too
avies. & the editor
(WHY DID YOU
BUY THIS BOOK?)*

[Signature]

Phobia

HOOFDSTUK 1: DE EERSTE PERIODE 1993-1996

Ray en Dave Davies - uitstapjes buiten de band

Al tijdens de actieve jaren van The Kinks houden de beide broers zich bezig met projecten buiten de band. Ray's creativiteit gaat verder dan het componeren van liedjes en optredens. Ook zijn deze uitstapjes voor hem een manier om even afstand te nemen van de perikelen met managers en platenlabels en niet te vergeten de voortdurende onrust tussen de bandleden onderling. Reeds in 1970 speelt hij de hoofdrol in het televisiedrama *The Long Distance Piano Player* en in 1986 vertolkt hij een rol in de speelfilm *Absolute Beginners*, geregisseerd door Julien Temple. Temple zal tijdens de jaren 80 diverse videoclipps met de band vervaardigen, waarvan de clip voor de laatste grote hit, 'Come Dancing' (1983), de succesvolste is.

Singlehoesje
'Come Dancing',
Duitse persing,
voorzijde
gesigneerd door
Ray Davies, Mick
Avory, Jim Rodford
en Ian Gibbons
(collectie auteur)

